

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. aprila.

Kakor se v navadnem življenji jako hitro širi kak nov sport, isto tako je tudi v življenji držav. Zaostajati neče nobena, vsaka bi rada v vsem tekmovala s srečnim sosedom, ne oziraje se na to, so jej li na razpolaganje vsa potrebna sredstva in vsi pogoji k dotičnemu podjetju.

Tak sport v besede višjem pomenu je kolonijalna politika. Sijajni uspehi Velike Britanije v vseh delih sveta uplivali so na Francijo, še bolj pa na novopečeni velesili: Nemčijo in Italijo, da so začele v kolonizaciji iskati si novih lovorik. Mrzlična strast se jih je polotila, tropično, Evropecem sicer ne baš ugodno podnebje, dobilo je hkratu nepremagljivo privlačno silo in beseda „kolonije“ mamila je državnike in narode in vzbujala skrajni optimizem.

Francija nesla je svojo trobojnico v daljni Tonking ter ondu zakopala in investovala mnogo milijonov in mnogo hrabrih svojih sinov; vročerkvni Italijani razvili so svoj prapor v razbeljeni Masavi in sanjarili o velikanskih pridobitvah in prisvojitvah, dokler jih ni predramila krvava žaloigra Dogalska, vsled katere so mahoma postali toli malodušni in oprezni, da niti sedaj, ko je nekda abesinski neguš izginil s pozorišča, sami ne vedó, kaj bi počeli s pogubonosno Masavo.

Nemčija, katero so prevzeli nečuvenci uspehi in prebogati plen na francoskih bojiščih, poskusila se je tudi v kolonijalni politiki na zapadni in vzhodni obali afriški in v Tihem oziroma avstralskem morji na Samoiskih otocih. Nobena teh kolonij še ni donesla niti mrvice zaželjenega sadu, zahtevala pa mnogo žrtev in stroškov in posebno ob vzhodni obali zavozljale so se razmere tako neugodno, da nemški državniki resno premišlujejo, kako bi se častno rešili iz prevroče te zagate.

Najhuje pa preseda nemška naselbina na Samoiskih otocih. Po hudih bojih, v katerih so Nemci izgubili znatno število vojakov in mornarjev, zavihrala je dne 18. marca grozna nevihta ter pometala vojne ladije na skalovje, da so se razbile in potopile v dno razburkanega valovja.

Ta siloviti protest narave same streznil je poprej strastno nasproti si stoječe vlasti in sklenilo se je hitro, da bode vsaka vlada od izida konferencije Berolinske imela na Samoiskih otocih samo po jedno vojno ladijo v svojih podanikov varstvo.

Konferencija glede Samoiskih otokov pa bode dne 1. maja v Berolinu in udeležili se je bodo zastopniki Nemčije, Anglije in Zjedinjenih držav. Poslednjih zastopniki so že na potu, a to so taki možje, ki nikakor neso po godu nemškim državnikom. Odposlanci ameriški so pristni zastopniki Monroe ove doktrine: „Amerika Američanom!“ s tem dodatkom, da hočejo to načelo uveljaviti za vsa morja in otoke, ki leže mej ameriško celino, mej Azijo in Avstralijo in da ni upanja, da bi Nemčiji priznali kakih pravic do rečenih otokov.

Nemški listi so radi tega skrajno zlovoljni in ne morejo in nečejo umeti, zakaj da je Amerika odposlala baš take zastopnike, kakršna sta Bates in Sewall. Bates pisal je o Samoiskem vprašanji oster članek, v katerem je hudo napadal nemške vlade postopanje in dokazoval, da Zjedinjene države Nemčiji niti trohice odjenjati ne smejo, kajti Nemčija bode naposled z vsem morala biti zadovoljna, ker se ne more spuščati v morsko vojno, zato treba delati na to, da se Nemčija odreče vsacemu prevagujočemu uplivu na otocih. Sewall pa je bil poprej generalni konsal na Samoiskih otocih, kjer Nemcem nasproti ni baš laskavo postopal.

Da je ameriška vlada izbrala taka moža, je slabo znamenje za uspeh konference in nemški listi že sami priznavajo, da ugodnega gladkega uspeha pričakovati ni, kar sicer ne bode nesreča, vender pa „ärgerlich“, ker bode to za Nemčijo nov neuspeh na polji kolonijalne politike, kjer jim itak rožice ne cvetó.

Samoisko vprašanje in konferenca v Berolinu po tem takem ne obeta lovorik nemški kolonijalni politiki, marveč končala bode s porazom. Američani so energičen rod, ne umaknejo se nobeni evropski sili in Bismarck bode se pri tej priliki prepričal, da so tudi drugod ljudje, ki se samo Boga bojé, sicer pa nikogar.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. aprila.

Na Češkem se vedno bolj zanimajo za slovansko bogoslužje in to celo duhovniški krogi. „Čech“, ki velja za organ duhovščine, je še nedavno pisal zoper slovansko bogoslužje, a sedaj se je že premislil. Nek dopisnik priporoča namreč v tem listu, da bi Čehi mnogobrojno se udeležili občnega katoliškega shoda in tedaj sprožili vprašanje o slovanskem bogoslužji.

Nov ogerki pravosodnji minister Szilagyi je proučeval balkanske dežele kaj skrbno na lici mesta. Ko je bil nedavno Kalnoky v Pešti, mu je Szilagyi na dolgo razkladal, kaj je videl in slišal, in minister vnanjih zadev je priznal, da mu bode v korist v vnanji politiki, kar mu je razložil.

Vnanje države.

Srbski ministerski svet je sklenil pomanjšati državne stroške, da napravi ravnotežje v budgetu, ali vsaj pomanjša primankljaj, kateri je prejšnja vlada proračunila na 7 milijonov frankov. Radikalna vlada hoče pred vsem gledati na to, da zboljša finančno in narodnogospodarsko stanje dežele.

Bolgarski emigrantje vračajo se domov. Vrnili so se že Madžarov, Hakanov, Jurikov, pesnik Vazov, kapitan Kardžijev in Grebenarov. Cankov je pa nekda še vedno v Belemgradu. Ali se hočejo emigrantje sporazumeti s sedanjo vlado, ali so se pa vrnili, da osnujejo kako ustajo, ne vemo. Bolgarska vlada jim nič prav ne zaupa, policijski organi strogo pazijo na nje — Metropolit Konstantin v Vraci, kateri je bil velik nasprotnik knezov, je poslednji čas postal vladi prijazenjši. Zaukazal je duhovnikom svoje metropolije, da naj omenjajo v molitvah kneza.

Zaradi Makedonije je poslednja leta veliko nasprotje mej Srbi in Bolgari. Oboji bi radi to pokrajino, ko jo bodo Turki spustili iz rok. Srbski učenjaki dokazujejo, da slovansko prebivalstvo v Makedoniji je srbsko, bolgarski da je bolgarsko. Kdor ima v jezikovnem oziru bolj prav, ne bomo presojevali. Toliko se pa mora reči, da več pravice imajo Bolgari do te pokrajine nego Srbi že zategadel, ker so se ves čas bolj brigali za njo. Srbi se do najnovejšega časa neso zmenili za Makedonce, Bolgari so pa v tej pokrajini snovali šole. Sedaj je v Makedoniji 360 bolgarskih šol, menda največ

LISTEK

Troje srečanj.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)

I.
(Dalje.)

— Kako bi vam povedal... Sosebnega takega, da bi... ničesar. Vedno bil je dolgočasen, tako sumljiv človek. Stokal, stokal je. Tesno, res, mi je bilo. In tudi leta njegova. Poslednji čas jel se je zamišljavati. Prišel je nekda k nam v vas; z nečakom sva ga spremila. „Veš kaj, brate, Vasja reče — pojdi, brat, prenočuj pri meni!“ Zakaj kum? „Tako, strašno je, tesno samemu.“ No, greš k njemu. Pride na dvorišče, pogleda, pogleda dom, maje, maje z glavo in vzdihne... Pred ono nočjo, ko je končal življenje, prišel je tudi k nam in mene poklical. Šel sem z njim. Prišla sva k njemu v krilo, posedel je malo na klopici, vstal in šel ven. Čakam, kaj da ga tako dolgo ni; grem na dvorišče, kričim: „striček! stric!“ Ne odzove se striček. Mislim, kam neki je šel, morda v dom, in grem v dom. Jelo se je že mračiti. Ko grem mimo shrambe, začujem, da ondu nekaj škrlblja za vrati. Primem za dveri in odprem, glej, ondu sedi, žedeč pod oknom. „Kaj delate tu, striček?“

vprašam ga. Obrne se k meni in zakriči, oči pa so mu tako bistro, bistro, tako mu goré kakor mačku. „Kaj ti je? Ali ne vidiš — sanjam?“ In glas mu je tako hripav. Meni nasrše se lasje in sam ne vem od česa, bilo mi je tako strašno... morda so ga v tistem hipu vrage obkolili. „Mede se mu“, pravim in koleno se mi šibe. „No — reče — dobro, idi.“ Šel sem in ostavil je shrambo ter zaklenil dveri. Prišla sva zopet v krilce, takoj ostavil me je strah. „Kaj si vender delal v shrambi, striček?“ vprašal sem. Preplašil se je. „Molči, odgovoril mi je, molči!“ in legel je na klop pri peči. „No — mislim si — bolje je, da ne govorim z njim: Kakor se vidi, danes ni zdrav.“ Tudi jaz legel sem na klop. Ponočna luč gorela je v kotu. Ležim tako in, veste, zadremalo se mi je... na jedenkrat slišim, dveri so tiho zaškripale in se odprle... tako po malem. Striček ležal je s hrptom proti dverim in bil je, kakor morebiti pomnite, nekoliko gluh. Zdaj pa kar najedenkrat skoči po konci... „Kdo me kliče, a? Kdo? po mene je prišel, po mene!“ in brez čepice odhiti na dvorišče... Mislim sem, kaj se godi z njim? in grešen človek, zaspal sem mej tem... Drugo jutro se vzbudim... Lukjaniča ni. Šel sem iz sobe, jel ga klicati — nikjer ga ni. Vprašam stražnika: „ali nisi videl, je-li šel striček ven?“ „Ne — reče — nisem

videl.“ „Kaj, brate — rečem — ali ne misliš, da bi se mu mogla kaj...“ „Oj?“ Oba sva se prestrašila. „Idiva — rečem — Fedoščijč, idiva — rečem — pogledaj, če ga ni v hiši.“ „Idiva“ — pravi — Vasilij Timofějič! in bled je bil kakor glina. Šla sva v dom... šel sem mimo shrambe in ko sem pogledal, videl sem, da ključanica visi na zapahu odprta; jel sem tolči na dveri, a dveri so bile od znotraj zaprte... Fedoščijč je takoj letel na okrog in pogledal skozi okno. „Vasilij Timofějič! kriči — nogi visita, nogi...“ Hitim k oknu. In nogi bili sta njegovi, Lukjaničevi nogi. Sredi sobe se je obesil... Poslali so po sodnijo... Sneli so ga z vrvi: z dvanajstimi vozli bila je vrstica zavezana.

— In kaj je storila sodnija?

— Kaj sodnija? Ničesar. Mislili so in mislili, kaj bi mogel biti uzrok. Nikakega uzroka ni. Sklenili so torej, da ni bil pri pameti. Poslednji čas ga je večkrat bolela glava, vedno je tožil o glavobolu...

Govoril sem še kake pol ure z malčkom in naposled odšel popolnoma potr. Priznavam, da nisem mogel brez tajnega, vražnega strahu pogledati slabotnega domu... Čez mesec dnij odpotoval sem iz vasi in polagoma izginili so mi vsi strahi, vsa tajinstvena srečanja iz glave. (Dalje prih.)

jednorazrednic, in le dve srbski. Poslednja leta je v Srbiji neko društvo, ki ima namen podpirati srbsko šolstvo v Makedoniji, a o delovanju tega društva ni nič čuti.

Nemci si vedno bolj prizadevajo, da bi raznarodili vse Poljake na Pruskem. Pruska vlada nastavlja v poljskih pokrajinah največ nemške učitelje. Da dobi lože učiteljev za te kraje, jim daje do 800 mark priklade na leto. Potem ni čudno, da bodo v vzhodnih pruskih pokrajinah v kratkem samo nemški učitelji, šole bodo le ponemčevalnice. Poslednja leta pa tudi duhovščina mnogo stori za ponemčevanje naroda. Duhovniki snujejo razna društva, največ društva katoliških pomočnikov. V teh društvih veje pa navadno nemški duh. Vanje pa navadno vabijo mlade Poljake, kar je tem ložje, ker so načelniki tacim društvom duhovniki. Prejšnja leta bila je duhovščina strogo narodna, a kar je v Poznanju Nemec za škofa, se je pa v tem oziru mnogo na slabše obrnilo.

Konferenca **samojska** snide se v Berlinu dne 1. maja. Njeno posvetovanje bode javljane prav gladko. Američani baje ne bodo hoteli Nemcem nič prijenjati. Da bode Amerika svoje interese kaj odločno branila, se že vidi iz tega, da je h konferenci v Berlinu odposlala Jurija Batesa, kateri je nedavno priobčil v nekem listu jako oster članek proti Nemčiji. Pisal je, da Zjedinjene države ne smejo nič Nemčiji prijenjati. Nemčija se bode morala udati, ker vojne na morji ne more začeti, kajti mora vedno biti pripravljena, kdaj jo napadejo Francozi ali Rusi. Batesa so Američani poslali v Berlin, da pokažejo že naprej, da neso pripravljeni nič odjenjati.

Dopisi.

Iz Lošinja 14. aprila. [Izv. dop.] Prepri mej našim državnim poslancem Vitezić-em in nasprotnim Vergottinijem v državnem zboru uzbuja marsikatero misel, ako pozorno pazimo na razvoj narodnega boja v našem Primorju. Italijani hočejo na vsak način dokazati ne le, da je laž vse, kar govorijo slovenski poslanci in Hrvat Vitezić o razmerah primorskih, ampak tudi, da so se načelno namenili obrekovati, ovajati in narod ščuvati k preganjanju italijanskega elementa na Primorskem. (Tako pišejo od vlade podpirani italijanski listi.) „Wie der Schelm ist, so denkt er —.“

Naši optimisti že sanjajo, da je naša stranka v državnem zboru že postala faktor, s katerim je računati. Zdi se pa, da se jako motijo, ako se oziramo na resnična fakta, ki se dogajajo pri nas. Res je, da imajo naši še prost govor na Dunaji, a ne vidijo pa, da so v deželo poslani „husarji“, ki imajo paziti, da vsak državljani pleše le po piščalki.

Naš Vitezić hotel je razjasniti tudi Lošinjske razmere. On je hotel omeniti le stvari, ki so javne in objavljene po javnih glasilih. Marsikatera pa se zgodi tudi za kulisami, katere na dan spraviti ne bi škodovalo. Znano je že davno, da je Lošinj kovačnica pritožb za vsako malenkostno stvar. Dotičnikom neljube osebe se v njih brez ovira imenujejo in dobro zasolijo.

Največ pretrpeti morajo možje, ki hočejo stari hrvatski značaj mesta do zadnjega braniti. Posebno slovansko razumnost je žrtva in trpin. — Povedal bi o tem marsikatero, a zdi se mi, da je bolje molčati in sicer le zategadel, da ne bi po takem načinu kakemu nedolžnemu po nepotrebnem škodoval. To velja namreč načelo, trpi in molči, če ne — pa dobiš, ako se kaka dlaka v jajci najde.

Predlanskem ustanovljena čitalnica je nasprotnikom trn v peti. Postala je gnezdo, katerega se vsak uradnik tako strašno boji, kakor Ta strah se je že preobrnil v strast. Vse sile se napenjajo, uničiti jo. Posebno politični gospodje si glavo belijo. Tako daleč je prišlo, da marsikoga strah obhaja, ako bi ga kdo nazval javno Hrvata ali Slovenca. Gotovo je v istem trenutku že zanjaka nastavljena. „Creatore della Čitavnica“ je neki že kakor izdajstvo, panslavizem, rusofilizem. Prvi udje so že načelniki nacionalne agitacije. Razumni narodnjaki so nevarne osebe. Z njimi občeovati ni spodobno. Marsikateri uradnik je bil že pozvan na odgovor. Da se le oglasi kak italijanski listič dobro znanega malega upliva, je že vse po konci. Kar tak listič reče, je že sveti evangeli. Ako on reče, to je prepovedano — velja že za prepovedano.

Sedaj se bližajo razne volitve in to je povod, da nasprotniki delajo na to, da na vsak način ugonobijo konservativno stranko. Duhovniki so poglavitne žrtve, ker Italijani dobro vedo, da imajo oni še vedno upliva pri narodu. Da ta upliv izpodkopljejo, izpostavili so dobro spletene mreže na vse strani. Da moralčno ugonobijo pri narodu svečenike, so tukajšnjega kateheta M. Orsića, ki velja v

italijanskih in nekih drugih krogih za voditelja narodnega gibanja, v pravdo zapletli.

Okrajno glavarstvo je imelo tožbo v rokah. Predno jo je izročilo sodišču, je poslalo žandarmerijo po hišah, da izprašuje ljudi, otroke in roditelje. Vodil jo je nek učitelj (menim da poturica). Drugi so bili pozvani v vojašnico k zaslišanju. Orsića so nemudoma službe ostavili. Konečna obravnava vrši se pri okrožnem sodišču v Rovinju. In glej! Deca pri vsacem zaslišanju drugače govore. Konečne izjave neso bile tako črne, kakor prve. Videlo se je iz vsega, da je vsa stvar bila pretiravana, umetno narejena. V dokaz temu bodi, da je O. bil oproščen zločina ter le kaznovan zaradi prestopka. To jim še ni zadostovalo, ščuvali so še dalje proti njemu. Ni dolgo, ko je O. za nekaj časa na otočici Sušaku namestil obolelega vikarja. Glej že drugi dan po odhodu pride žandarmerija, plazi po hišah ter povprašuje, ako je kaj govoril o političnem komisariju. — Strašenje in zalezovanje je v Lošinju na dnevnem redu. Sluge, žandarmi in drugi vohajo sem ter tja, kakor da so tukaj kake zarote ustašev. Ne mine dan, da ni ta ali oni župnik ali kurat pred političnim uradnikom in zakaj? — zaradi cerkvenih matic in našega pravopisa. Prej namreč se je upisalo v glagolici, odkar pa imamo novi pravopis, pa v tem. Sedaj pa je to zabranjeno, gotovo, ker je to starodavno in že ukoreninjeno.

Skratka. Lošinj ima sedaj pravi značaj sužnjosti, sramotenja, teptanja, ovađuhovanja ad infinitum, solz in grenkih požirkov. Pošten miroljuben meščan je v kot potisnen — o poštenem rodoljubu molčim.

Ako ne pride kaka pomoč, Lošinj in okolica sta za vedno zgubljena za našo stvar. Zatorej prosimo g. Vitezića naj hrabro brani naše težnje. Hvaležne ljudi bode našel tudi v Lošinju.

Od Savinje 16. aprila. [Izv. dop.] Ni na tem božjem svetu časnika, ki bi bil tako nesramen aroganten in lažnjiv, nego je Dunajska „Deutsche Zeitung“. Uredovana do zadnjega inserata po nadutih židih najpopačenejše vrste, sili čimdalje bolj v naše kraje, v katerih si je ulovila nekaj takih pristašev, ki izvestno ne razumijo, kaj beró v tem strupenem časniku, ki ne vedo, kolikokrat je bil ta zlodejski list že podmičen na škodo večine čitalcev samih.

Nedavno razposlalo je upravništvo izraelske te svojati po vsem svetu imenik, v tem so po azbuki navedeni oni kraji, kamor dobaja ta časnik. Imenik razposlal se je občinam in drugim korporacijam s prošnjo (!), da naj časnik porabijo za razglaševalne inserate.

Dobil sem v roko tak imenik in radoveden, v katere kraje na Slovenskem uriva židovska svojat svoj monitèr, pregledal sem ga.

Mej kranjskimi mesti in trgi (seveda Kočevja ne primanjkuje) Ljubljana, Kamnik, Kranj, Škofja Loka, Radovljica, Litija, Mokronog, Trebnje, Kranjskagora, potem selišča Dob, Divača in pa seveda — Maverle (Maierle), to je na Kranjskem svet, kamor zabaja ta zloglasni list. V vsakem kraju je pač morda jeden, v Ljubljani jih je nekaj več in v Kočevju.

Na Slovenskem Štajerji nas ne more iznenaditi, da beremo mesta Maribor, Celje (seveda!) Ptuj, čudno pa je, da je v imeniku Ormož.

Da pa mej trgi beremo Vransko, Rečico, Ljubno, tri tako narodne trge Savinjske doline, to bilo bi neverjetno, ali črno na belem stoji in človeka mora mikati, da bi izvedel, imajo li ti trgi res v svojem ozemlju takih kukavic, ali je pa imenik po židovski lagali!

Mej slovenskimi trgi bereš še: Sevnico, Maribor, Rogatec, Šmarje (znabiti tisti „pošteni“ Pepo), Šoštanj, Laški trg.

Manjši kraji so: Št. Ilj, Račje, Poljčane, Pragersko, Ribnica, Zidani most in kopališči Rimske toplice in Slatina. — Tudi Celovec, Trst in Gorica nahaja se v imeniku.

Ker ta list piše vedno nezaslišano surovo o Slovencih, smelo rečemo, da je tisti, kdor je naročnik temu časniku, ali ga dobiva „ubogajmé“ ljuti sovražnik narodu našemu, prijatelj pa požidovljenemu nemštvu.

Iz Ajdovščine 16. aprila. [Izv. dop.] Bil sem danes pri pevski vaji. V resnici do duše bil sem uveseljen, videč s kakovo radostjo s kakim notranjim ognjem se ti prosti delavci utapljajo v prekrasne slovenske pesni! Pred časom nesi slišal v našem

trgu lepega ubranega petja, no, pravo indijansko upitje in razgrajanje! Hvala Bogu! da nam je pravega moža dal, koji deluje, ne gledajoč ne na levo ne na desno, z vsemi svojimi močmi. In teh ima v obilici! Mirno in tiho si pridobi človeka, ne kriči ter se ne pridrujuje, vsakemu da pravo — le jeden cilj ima pred očmi in — doseže ga, če bi tudi človek mislil, da je to nemogoče. Dal Bog mu zdravje, da mu bode mogoče izvesti, kar se je namenil! — Bil sem tedaj danes pri pevski vaji, ter bilo mi je prijetno konstatovati, da je petje izborno. Kako bi neki ne bilo? So vsi pevci z dušo in telom, ne jednega ne manjka pri vajah; mesto v krčmo z največjim veseljem hité v pevsko šolo: tu jim je prava zabava, tu se po trudapolnem delu oddahnejo. Gospodu učitelju v Šturiji — kjer se vrše vaje — gre v resnici velika hvala, da se je lotil tega težavnega a hvaležnega dela. Saj pevovodji ne more biti večje zadoščenje, nego da pevci redno k vajam zahajajo ter se z veseljem uče! Č. g. kurat Arko v Šturiji zbral je okrog sebe mešan zbor, koji bode gotovo napravil pri vsakem nastopu velikanski efekt, kajti v naših krajih so mešani zbori z malimi izjemami popolnoma neznani. Dalje se tudi pod vodstvom Č. g. Arko tako pojo, da se morajo vsakemu poštemu človeku omiliti, kjer so take izborne moči, kjer vlada tako veselje do petja, tam moralo bi se napraviti pevsko društvo! Tudi za to je preskrbel početkom mojega dopisa omenjeni gospod. Pravila so že predložena visoki c. kr. vladi v Ljubljani in v kratkem imamo v Ajdovščini-Šturiji pevsko društvo. Se ve pričakovati je, da bo vsak, kdor ljubi pravo domače petje, to društvo podpiral bodisi kot izvršujoč bodisi kot podpirajoč član. Bodi Ajdovec bodi Štorec bodi kar hočeš, to društvo podpiraj, da bode moglo cvesti ter ljudstvu koristiti. In kdo noče ljudstvu koristiti? Gotovo vsak! Upajmo, da ne samo z besedo.

Pevcem pa in brdkim pevkijam treba dati poguma, da jih ne omaja kak mali vetrič, ter ne razdere zgradbe, koja se je s tolikim trudom dozidala. Imejmo zaupanje jeden do drugega, čutimo se kot bi bili jedna družina ter ne odpirajmo vrat pogubonosnemu prepiru in neslogi. Star pregovor pravi: Sloga jači, nesloga tlači!

Belo nedeljo prirede naši pevci in pevkije veselico v korist podružnici sv. Cirila in Metoda. To je pravo! Treba delati na to, da i prosto ljudstvo spozna korist in potrebo tega društva: kadar se to zgodi, jamčena nam je prihodnost.

Domače stvari.

— **Imenovanje.** Svetnikoma deželnega sodišča v Trstu sta imenovana: Peter vitez Maffei, okrajni sodnik v Gradišk, in Teodor Doljak, državni pravdnika namestnik v Gorici. Avskultant Anton Teutor imenovan je pristavom pri okrajnem sodišču v Sežani.

— **(Pogled na zlato Prago.)** Ta veličanska slika, o kateri smo že včeraj obširneje poročali in bomo še v jedni prihodnjih številkih natančneje izrekli oceno, razstavljena je od danes slav. občinstvu na ogled. Želeti bi bilo, da bi nikdo ne zamudil ogledati tega mojstersko dovršenega dela stolice češke kraljevine. Videti je vsaki dan od 10. ure dopoldne do 5. ure popoldne. Ustopnina 30 kr. za osobo. — Jutri obiše umetnik g. Anton Chitussi sam Ljubljano.

— **(Vojaška godba — odpovedala!)** Javili smo že bili, da bode pri predstavi v korist podpornemu društvu velikošolcev na Dunaji sodeloval iz posebne prijaznosti oddelek c. kr. vojaške godbe. Namen predstavi je v obče blaginjo dobrodelen, kajti tu se gre samo zato, da s kako svotico priskočimo tudi mi v pomoč podpornemu društvu. In vender, ravnokar čujemo, da je vojaška godba odpovedana in da po takem ne bode sodelovala pri našem blagem namenu. Kaki so nagibi, ne vemo še; mi jih ne nahajamo nikjer v programu. Plakati so že tiskani in zato je nemogoče prirediti drugo izdajo plakatov, ker je namen predstavi dobrodelen. Plakati torej ostanejo, kakor so bili prvotni, le občinstvo naj vzame na znanje, da obečani oddelek naše c. kr. vojaške godbe ne sodeluje pri predstavi na velikonočni ponedeljek in da se bode za to skrbelo, da se dobode kaka privatna godba, kar se pa do zdaj še ni moglo zgoditi, ker je odpoved prišla tako nepričakovano.

— **(Odbor „Glasbene Matice“)** razposlal je raznim pevskim društvom in čitalnicam

nastopno vabilo: Slavno društvo! Narod slovenski stavi prvi spomenik. V kratkem bode v beli Ljubljani stal kip prvega pesnika „Ilirije oživljene“, Valentina Vodnika. Trideseti junij t. l. zjedini ob njegovem odkritju v naši stolici vse Slovence od deroče Drave do sinje Adrije, in ta dan bode nam pravi narodni praznik, o kojem pokažemo, kako cenimo svoje možé. Tedaj se „mojstru pevcev“ mej družimi pokloni tudi glasbena vila slovenska. „Glasbena Matica“ povéde slavce ožje domovine k spomeniku, da počaste brata pevca. Vabi Vas torej, da se tega poklona udeležite, zajedno Vas proseč, da se podvzimate odzvati se temu vabilu in priglasiti se pri tem podpisanim odboru, ki Vam takoj pošlje kolikor treba izvodov slavnostne kantate. Dan in uro zadnje skušnje naznanijo slovenski dnevniki. „Glasbena Matica“ se nadeja mnogoštevilnega odzivanja zavednih sinov slovenskih in jih prisrčno vsprejme v svojo sredino. Bog in Narod!

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) imelo je včeraj svoj shod, katerega se je udeležilo 22 članov. Načelnik gosp. dr. Papež je v svojem nagovoru dokazoval in naglašal, da se je društvo že dobro ukoreninilo in tudi že začelo razvijati svojo delavnost na vse določene strani svojega smotra. Izrazil je tudi društveno sožalost zaradi ravnokar umrlega nekdanjega predsednika odvetniški zbornici, dr. F. Supančiča, kar je bilo po mislih vsakemu navzočniku. Pogreba se danes udeleži društvena deputacija. Gosp. dr. Majaron je predaval o novem „črnogorskem imovinskem zakonu“. Podal je pregled stvarine v tej prezanimivi kodifikaciji ter mimogredoč opozoril na pravne institute, ki jih ne nahajamo v modernih zakonikih, na ustanovila starega črnogorskega običaja, slovanško-narodnega značaja. Tudi je čital iz zakonika nekatere članke, da se je spoznal krasni in jasni jezik. Več iz tega predavanja utegne priobčiti društveno glasilo „Slov. Pravnik“. Kot 3. točka bilo je posvetovanje, kako naj društvo priredi slovensko izdajo zakonov in pravno terminologijo. Prišel je razgovor g. dr. Ferjančič in povedali so tudi svoje misli gg. dr. Škofič, dr. Tavčar, Gógala, dr. Majaron, dr. Hudnik, dr. Levce in dr. Krisper. Odbor je tako čul, da je pravo pogodil, ko je sklenil, da društvo čim preje tem bolje začne izdajati priročno zbirko zakonov v posameznih zvezkih in da se v to naročajo pregledani in popravljeni prevodi od posameznih pravnikov. (Glej kroniko društva v „Slov. Pravniku“ z dne 15. t. m.) Če bi se prevodi delali po odsekih, stvar bi se tako zavlekla za nekaj let, da si priročnih slovenskih prevodov živo pogrešamo vsaki dan. Tudi s terminologijo ni več dolgo odlašati, prevelika natančnost zavira in nemško-slovenski slovar za pravnike bi jako veliko pomagal v praksi, če bi tudi ne bil na vse strani dovršen. To in podobno se je naglašalo v razpravi, ki je bila jako živa. Mej posameznimi nasveti bil je ta, da bi društveni shodi bili bolj pogosti. Za umestnost tega nasveta je bil najboljši argument včerajšnji shod sam in gotovo ga bode uvaževal tudi odbor. Prijateljska zabava je shod završila.

— (Za vodovod Ljubljanski) jeli so pokladati cevi že po mestu. Kmalu bomo imeli dosti in dobre vode ter ne bode več godrnjanja, da so vodnjaki suhi.

— („Kmetovalec“) ima v 7 številki nastopno vsebino: Perutnistvo. Spisuje Josip Lenarčič. Paduanke ali Brabantke. — Deželni melioracijski zaklad in dežela Kranjska. — Metelika, lucerna, nemška ali večna detelja. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijsko družbe kranjske.

— (Izredno lepe pitane vole) klali so danes v klavnici nekateri mesarji za velikonočne praznike. Tu je pač viden veliki napredek umne živinoreje na Kranjskem. Najlepšega vola pobil je mesar gosp. Janez Kopač, vola, ki ga je sam vzredil in kateri je tehtal dvajset stotov.

— (V Konjicah) zmagali so pri občinskih volitvah nemškutarji. Volitev trajala je v tretjem razredu pozno v noč. Narodna stranka bila je sprva za 40 glasov na bolj, a naposled je nemškutarški nežni spol po noči dirjal po okoličnih vaséh in zbobnal in premamili toliko kmetijskih volilcev, da je nasprotna nam stranka imela naposled 10 glasov večine.

— („Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda Šaleške doline v Šoštanj“) ima v

sredo dne 24. t. m. popoldan ob 3. uri v prostorih g. Fr. Rajšterja v Šoštanji svoj občni zbor. Na dnevnem redu je poročilo društvenega delovanja, predlaganje računov, volitev novega načelnikstva, pobiranje letnine ob enem in razni predlogi. Častiti udje se uljudno vabijo k obilnej udeležitvi.

— (Strajk Lloydovih delavcev v Trstu) še vedno ni poravnán. V torek prišlo je zjutraj do 1000 delavcev na delo, ki so pa proti poludne ostavili delavnice, da ne bi škodovali odsotnim delavcem. Samo 30 delalo jih je ves dan. Včeraj jih je prišlo 550 v arzenal, ki so mirno delali ves dan. Nedostaje jih torej še vedno do 1000. Ker je židovski upravni odbor tako trdovraten, ni pričakovati popolne poravnave in govori se že, da pojdejo boljši delavci v Benetke, kjer v tamošnjem arzenalu baš sedaj nujno potrebujejo dobrih delavskih sil. V tej zadevi piše „Edinost“ v poslednji številki mej drugim: „V ponedeljek 15. t. m. so šli razni odposlaniki k ravnateljstvu, kjer jih je vsprejel predsednik baron M. Morpurgo v pričo raznih svetnikov, ter izjavili svoje težnje. Baron Morpurgo je odposlanikom raztolmačil, da „Lloyd“ prištedi s podaljenjem dela 32.000 gld. na leto ter da je uprava določila potrošiti 15.000 gld. na leto za one delavce, kateri služijo manj kakor 1 gld. na dan. Ta prebitek bi se pa razdelil mej vse delavce, da se odškoduje one, kateri sprejmejo novi delavni red. Lloyd je zatorej nekoliko imel z delavci ozira, nasprotno pa so tudi oni sami sprevideli, da je borba za vsakdanji kruh jako težka ter je prišlo včeraj okoli 600 delavcev o navadnej dobi na svoja mesta. S tem so priznali, da se udajo novemu delavnemu redu. Proti 11. uri pa so zopet odšli in tudi danes je delo ustavljeno, kajti prišlo je le okoli 200 delavcev na svoje mesto, kateri bodo izvestno zapustili delo, ko vidijo, da sami ne morejo nadaljevati. — Ni zatorej še nadeje, da se strajk skoro reši — Lloyd bode imel vsled strogega postopanja malo koristi, nasprotno pa ne vemo, kaj bode s tako množico ljudi, ki ostanejo brez kruha.“

— (S Huma pri Ormoži) piše se nam dne 17. t. m., da je po lepem toplem dnevu po noči od 16. na 17. dan t. m. padel 1 dm debel sneg. Zrak se je zelo ohladil. Nekatera drevesa, kakor črešnje in breskve, ki so bila blizu cveta bodo nekoliko poškodovana.

— (Mariborska čitalnica) preselila se je dne 15. t. m. v hišo g. Alojzija Weissa na Grajskem trgu (Burgplatz „Zur Bierquelle“). Narodnjaki, prišedši v Maribor, se vabijo, da obiščejo čitalnico, kjer jim je ob enem tudi izvrstna gostilna na razpolaganje.

— (Pri okrajnem sodišči v Brežicah) razpisano je mesto zemljiškega knjigovodje, eventualno kancelista. Prošnje do 18. maja.

— (Razpisano) je mesto nadučitelja na ljudski šoli v Šturiji (plača 500 gl., doklada 50 gl. in stanovanje) in služba 2. učitelja (plača 400 gl. in prosto stanovanje.) Prošnje do 15. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 17. aprila. Carska obitelj preseli so po velikonočnih praznikih zopet semkaj. — Veleposlanik grof Šuvalov vrnil se je zopet v Berlin. Njegovo desetdnevno bivanje tukaj ni imelo družega namena, nego določiti čas pohoda carjevemu pri cesarji Viljemu II. — Metropolit Mihael pride tekom tega tedna semkaj.

Rim 17. aprila. (Pol. Corr.) Obravnave mej Italijo in Turčijo zaradi nove trgovinske pogodbe vrše se povoljno in nadejati se je skornega sklepa. — Bivši francoski minister-ski predsednik Floquet prišel semkaj obiskat francoskega veleposlanika pri Kvirinalu, Marianija, ki je njegov bližnji sorodnik. Obisk nema političnega pomena.

Rim 17. aprila. Vojno ministerstvo je sklenilo opustiti puško Vetterlijeva in uvesti ali puško Mannlicherjevo, ali pa Tua-vo.

Dunaj 18. aprila. Nemško - avstrijski srednješolski shod odklonil predlog, da se upelje obligatni pouk francoščine, a izjavil se za obligatni pouk telovadbe na srednjih šolah.

Beligrad 18. aprila. Iz srbskega uradnega vira se javlja, da so se obravnave o trgovinski pogodbi z Bolgarsko zavleklo zaradi novih zahtev vlade bolgarske.

Razne vesti.

* (Brzjavni promet meseca februarja t. l.) Po deželah v državnem zboru zastopanih izročilo se je državnim brzjavnim in železničnim postajam meseca februarja t. l. 495.927 brzjavk nasproti 477.953 istega meseca lanskega leta. Pristojbine za napominane brzjavke vrgle so državnim brzjavnim blagajnam letos 269.006, lani pa le 264.359 goldinarjev.

* (Potres.) V petek 12. t. m. imeli so v Baumgartenu pri Požunu prav močan potres.

* (Aprila meseca zmrznila.) V Akastu v Peštanskem komitatu zmrznila je v noči na 6. t. m. Ivana Judak. Nesrečno ženo našli so drugo jutro pod milim nebom mrtvo.

* (Dragi konji.) Preteklo soboto prodali so na Dunaji na javni dražbi 10 konj kneza Maksa Fürstenberga za 42.050 gld. Najdražja bila sta 5letna kobila „Cintra“, katero je kupil knez Fran Auersperg za 16.000 gld., in pa 3letni žrebec „Sz. Gellert“, za kojega je plačal grof Anton Appony 14.000 gld.

* (Poneverjenje.) Iz Arada se 15. t. m. javlja. Pri tukajšnji trgovski in obrtni banki zasledili so primanjkljaj 335.000 gld. Velikemu poneverjenju, katero je zakrivil umrli generalni tajnik, prišel je na sled novoimenovani tajnik, ko je pregledoval vrednostne papirje. Da ne bi občinstvo trpelo škode, poravnali so ravnatelji škodo ter uložili v banko 220.000 gld.

* (Potresi.) Vesti došle iz Port-de-Paix na Haiti poročajo o strašnem potresu, kateri je dne 28. marta t. l. tamkaj razrušil obilo hiš in mnogo oseb usmrtil ali pa težko ranil. — Isto tako se javlja iz Aten 12. t. m.: Iz Janine dohajajo žalostna poročila o izrednem potresu po pokrajinah Paramythi in Margareti v Epiru. Koliko škode je napravila grozna podzemeljska prikazen, še ni do gnano, ker je pretrgana vsakršna zveza z napominanima pokrajinama.

Poslano.

Odpričo pismo prečast. gosp. uredniku „Slovenca“ ad personam!

Pri shodu volilcev II razreda in pozneje v Svojem poročilu v „Slovenca“ blagovolili Ste me natolcevat, da sem govoril iz „animoznosti proti duhovniškemu stanu v obče“.

Gotovo mi boste pritrdili, da si naobražen človek animoznosti proti kacemu stanu v obče ne more prilastiti hipoma, da se more na to lastnost sklepati le iz vednega obnašanja dotičnika v javnem ali pa zasobnem življenju, predno se javno izreče tako označujoča stigmacija.

Moje delovanje v javnosti je odprta knjiga in ta šteje, — preč g. urednik, dokaj več strani — nego Vaša; a zagotavljam Vas, da v njej ne najdete ničesar, kar bi Vas — ki morate resnico pred vsem ljubiti, — opravičevalo očitati meni animoznost proti duhovništvu!

Nesem vzgojen v semenišči; bore življenje delavca zaneslo me je v letih, ko Vi še skrbi poznali niste, — mej svet, prišel sem v središče onega protikatoliškega gibanja, katero sta mej delavci propagovala Byron in Zimmerman; preživel sem tudi jaz mladostne „Drang und Flegeljahre“, in tem preč g. urednik ne izognese nihče, kojega, rekel bi — nemila osoda vrže v politično življenje; a niti takrat, niti pozneje kot voditelj delavcev se nesem zagrešil s tem, da bi sovražil duhovniški stan!

Pač pa sem delavce vedno odvrčal od verskega prepira; zavračal one tovariše, ki so hujskali proti katoliški duhovščini ter se po svojem prepričanju protivil verskim novotarijam, s katerimi je delavce begal dr. Tauschinsky.

Temu stališču: spoštovanje vere in duhovščine ostal sem vedno zvest; moje postopanje pri delavski enketi na Dunaji, katero ste morebiti iz posebne ljubezni do mene — v Svojem listu zamolčali, bila je le dosledna izpeljava mojega stališča.

Če pa zmatrate nekdanjo mojo izjavo proti ustanovitvi katoliške knjigarne in tiskarne, — mojo zavrnitev razžaljivega napada na delavske stanove v „Slovenca“, — ali celo opazke v „Obrtniku“, da se mali obrtniki na nikogar ne smejo zanašati, ker sta celó oba preč gospoda duhovnika, ki sedita v mestnem zboru, proti njim glasovala, — če zmatrate tedaj to potegovanje moje za obrtniške interese, katero mi nalaga stanovska dolžnost — za animoznost proti duhovščini — svobodno Vam!

To dolžnost spolnjeval sem in bodem vedno, ne oziraje se na stan, v katerem imamo protivnike; ne glede na osobno korist, — in kar sem morebiti kedaj zagrešil, — hinvščine ni bilo vmes! Upanje pa imam, da ne bodem zavržen zaradi tega, če ne verjamem vsega, kar v politični so-parici prihaja iz Vaših ust!

Ljubljana 17. aprila 1889.

Urednik „Obrtnika“.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujsi:

17. aprila.

Pri **Malič**: Grof Lanthieri iz Vipave. — Schwickert iz Vipave. — Obergröll, Komeljanc iz Kočevja. — Solerti iz Sušaka. — Bockslaff iz Gorice. — Vockel, Kochler z Dunaja. — Winckler iz Frankobroda na M.

Pri **Slonu**: Je alla iz Trsta. — Dorn, Lechner, Gramlik, Löwi, Löwith z Dunaja. — Nordin iz Montebella. — Berthi iz Inomosta. — Baron Apfalter iz Celovca. — Gesch iz Podersama. — Mauerhofer iz Tržica. — Klein iz Toplice. — Bergmann z Dunaja.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Pollak iz Tržica. — Rozman iz Bohinja. — Richar iz Briča. — Černe iz Gorenjih Gorjan.

Pri **Južnem kolodvoru**: Bein iz Gorice. — Erjave iz Grada. — Oražem iz Lesca.

Pri **Bavarskem dvoru**: Cach z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

18. aprila: Josip Jurhardt, konduktorjev sin, 1 1/2 mes., Sv. Petra cesta št. 58, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
17. aprila	7. zjutraj	724.9 mm.	-0.4° C	sl. vzh.	snež.	14.60 mm.
	2. popol.	725.7 mm.	4.6° C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	728.7 mm.	1.4° C	sl. svz.	jas.	snega.

Srednja temperatura 1.9°, za 7.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	85.10	—	gld. 85.05
Srebrna renta	gld.	85.70	—	85.70
Zlata renta	gld.	110.95	—	110.95
5% marcna renta	gld.	100.30	—	100.25
Akcije narodne banke	gld.	903.—	—	906.—
Kreditne akcije	gld.	297.50	—	297.75
London	gld.	120.30	—	120.25
Srebro	gld.	—	—	—
Napol.	gld.	9.51 1/2	—	9.51 1/2
C. kr. cekini	gld.	5.68	—	5.68
Nemške marke	gld.	58.75	—	58.75

Smrekovo seme kilo po 85 kr.,

Jelkovo seme kilo po 25 kr.,

Bekove rozge za sajenje tisoč po 1 gld. 50 kr.

priporoča, dokler jih kaj ima za prodaj,

Leo grofa Auersperga gozdarija v Namršlu (Hammerstiel),
pošta Studenec pri Ljubljani. (288—1)

FRAN CHRISTOPH-ov (21.4.3)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svetlo). — **Uzorec lakiranja in navod** rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v **Ljubljani** pri **FRAN CHRISTOPH,**
IVANU LUCKMANN-U. izumitelj in jedini izdelovatelj pravega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Največjo izber modnih

solnčnikov

prosto in elegantno narejenih, nadalje

dežnikov

v vseh velikostih, iz solidnega blaga in skrbno narejenih, priporoča po čudovito nizki ceni

L. MIKUSCH

izdelovalec dežnikov in solnčnikov
v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 15.

Kostumski solnčniki, prevlačena in poprave izvrše se dobro in po ceni. — Naročila na zunan na posamične solnčnike in dežnike se hitro izvrše po poštne povzetji.

Prodajalcem na drobno so na zahtevanje na razpolaganje ob-
širni ceniki. (261—2)

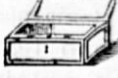
Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	139 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181	25	—
Ogerska zlata renta 4%	102	102	50	—
Ogerska papirna renta 5%	95	95	90	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	104	75	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	125	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	121	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	192	—	—
Rudolfove srečke	10	21	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	128	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	234	234	75	—

Kovačnica in gostilna z vrtom in njivo

daje se v podkovstvu skušenemu, oženjenemu kovaču pod
ugodnimi pogoji za več let takoj v najem.

Natančneje pove lastnik **Fran Šušteršič**, gostilni-
čar, Žapuže, pošta St. Vid pri Ljubljani. (283—2)

Proti ognju varne
železne kasete,
ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi
rabljene in nove, proti
ognju varne

BLAGAJNICE

prodaja cenó
S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

Za velikonočne praznike
dobivajo se
v pekarni Jak. Zalaznika
na Starem trgu hiš. šte. 19
jako okusni

kolači in potvice,
kakor tudi
vsakovrstni fini kruh na vago,
pince in različne nasladne pe-
karije.

Za mnogobrojni obisk se udano priporoča
Jakob Zalaznik,
pekovski mojster.

(279—3)

Poštna upraviteljica,

službujoča že v tem poslu in popolnoma zmožna v vseh
poštnih zadevah, z izvrstnimi spravevali, išče službe.
— Ponudbe na K. W. poste restante Vrhnika. (284—2)

CIRKUS RICHTER.

Vsaki dan

velika gala-predstava.

Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Kasa se
odpre ob 1/2 7. uri. (258—7)

Patentovane Strakosch-Boner jeve
stroje za pranje in munge
priporoča (57-13)
ALEXANDER HERZOG
Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6.
Katalogi zastoj in franko.

Brnsko sukno

za elegantne

pomladanske in poletne obleke

v odrezkih po 3-10 m, to je po 4 Dunajske
vatle vsak odrezek, kateri stane

gld. 4.80 iz fine
gld. 6.— iz finejše
gld. 7.75 iz jako fine
10.50 iz najfinejše

pristne ovčje volne.

Nadalje blago za ogrtače, s svilo pretkano grebe-
nasto sukno, letni loden, blago za livreje, blago
iz sukance, ki se sme prati, fino in najfinejše črno
sukno za salonske obleke i. t. d. i. t. d. razpošilja
proti povzetju zneska kot reelna in solidna
dobro znana (106—19)

zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava: Vsak odrezek je 3-10 m dolg in 136 cm
širok, torej zadostuje za celo moško obleko.
Tudi se pošlje vsacega blaga toliko metrov, ko-
likor kdo želi. Jamči se, da se pošlje ravno tako
blago, kakor se izbere uzorec.

Uzorec zastoj in franko.

Št. 5886.

(286—2)

Volitveni razpis.

V zmislu §. 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno
mesto Ljubljano se daje na znanje, da bodo letošnje

dopolnitvene volitve občinskega sveta

vršile kakor običajno v mestni dvorani in da bode volil:

dné 23. aprila III. volilni razred,
dné 25. aprila II. volilni razred,
dné 27. aprila I. volilni razred,

vsak od 8. do 12. ure dopoldne.

Če bo treba ožje volitve, vršila se bode v dan po prvi
volitvi, t. j. dné 24., oziroma 26. in 28. aprila tudi dopoldne od
8. do 12. ure v mestni dvorani.

Izstopijo letos sledeči gospodje občinski svetovalci, in sicer
izmed izvoljenih:

a) od III. volilnega razreda:

Klein Anton,
Dr. Gregorič Vinko;

b) od II. volilnega razreda:

Povše Fran,
Rozman Ivan,
Dr. Vošnjak Josip.
Prof. Zupan Tomo;

c) od I. volilnega razreda:

Dr. Mosché Alfons,
Murnik Ivan,
Pakič Miha,
Ravninar Franc.

Voliti bode torej III. volilnemu razredu 2 člana, II. in I. volil-
nemu razredu pa po 4 člane občinskega sveta.

Ostanejo pa člani mestnega zastopa še naslednji gospodje:

Benedikt Josip,
Dr. vitez Bleiweis-Trsteni-
ški Karol,
Dolence Oroslov,
Gogola Fran,
Grasselli Peter,
Hrasky Iv. Vladimir,
Hribar Ivan,
Kajzel Peregrin,
Ničman Henrik,
Nolli Srečko,

Petričič Vaso,
Dr. Starč Josip,
Dr. Tavčar Ivan,
Tomek Josip,
Tomšič Ivan,
Valentinčič Ignacij,
Velkovich Ivan,
Zitterer di casa Cavalcina
Mat. vitez,
Žagar Karol,
Železnikar Ivan.

V Ljubljani, dné 8. aprila 1889.

Župan: Grasselli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.